

впровадження інноваційних підходів до формування професійної етики.

Таким чином, трансформація професійної етики публічної служби є об'єктивним процесом, зумовленим впливом цифрової культури та управлінських реформ. Вона передбачає зміну змісту етичних норм, розширення їх функціонального значення та адаптацію до нових умов функціонування публічного управління.

Подальший розвиток професійної етики має бути спрямований на інтеграцію сучасних цифрових технологій, удосконалення нормативно-правового забезпечення та підвищення рівня професійної підготовки публічних службовців. Це дозволить забезпечити ефективне функціонування системи публічного управління та підвищити рівень довіри громадян до органів влади.

Література

1. Про державну службу : Закон України від 10.12.2015 № 889-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/889-19>.
2. Національне агентство України з питань державної служби. Професійна етика публічних службовців : методичні рекомендації. URL: <https://nads.gov.ua>.
3. Про запобігання корупції : Закон України від 14.10.2014 № 1700-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18>.
4. Загальні правила етичної поведінки державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування : Наказ НАДС від 05.08.2016 № 158 (у редакції від 28.04.2021).

УДК 331.5-053.6:004:316.4

Невмержицька С. М., к.т.н., доцент,
Київський національний університет
технологій та дизайну, м. Київ, Україна

ЦИФРОВІ ТА СОЦІАЛЬНІ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЯК ЧИННИК УСПІШНОГО ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ МОЛОДІ

У сучасних умовах цифрової трансформації економіки та глобалізації ринку праці проблема працевлаштування молоді набуває особливої гостроти. Динамічний розвиток інформаційно-комунікаційних технологій, автоматизація виробництва та поширення штучного інтелекту суттєво змінюють вимоги до працівників. У цих умовах традиційні знання вже не гарантують успішного

працевлаштування, натомість зростає значення цифрових і соціальних компетентностей як ключових чинників конкурентоспроможності молоді.

За даними Організації економічного співробітництва та розвитку (англ. Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD)), у 2023 році середній рівень безробіття серед молоді (15–24 роки) у країнах OECD становив 13,76%. Найнижче значення було в Японії – 4,12%, а найвище в Іспанії – 28,75%. Молодь традиційно має вищий рівень безробіття, ніж середнє значення по країні, що свідчить про складність переходу від освіти до ринку праці [5]. Це підтверджує необхідність формування у молоді актуальних навичок, які відповідають вимогам цифрової економіки.

Цифрові компетентності включають здатність ефективно використовувати інформаційні технології, працювати з даними, цифровими платформами, а також адаптуватися до нових технологічних рішень. Вони є базовою складовою сучасної професійної діяльності незалежно від галузі.

Згідно з аналітичними даними OECD, приблизно 25% дорослого населення не володіє базовими цифровими навичками, а ще близько 14% мають лише початковий рівень цифрової грамотності [3]. Це створює значні бар'єри для працевлаштування та підсилює конкуренцію серед молодих фахівців. Рівень цифровізації українського суспільства залишається досить високим: станом на 2024 рік в Україні налічується 29,64 млн інтернет-користувачів (79,2% населення), а кількість користувачів соціальних мереж становить 24,3 млн (64,9% населення) [4]. Це створює сприятливі умови для розвитку цифрової економіки та дистанційної зайнятості молоді.

Водночас попит на висококваліфіковані цифрові навички постійно зростає. Частка вакансій, що потребують знань у сфері штучного інтелекту, збільшилася приблизно на 33% у період 2019–2022 рр. Це свідчить про трансформацію структури зайнятості та необхідність розвитку не лише базових, але й просунутих цифрових компетентностей.

Цифрові навички дозволяють молоді: - швидше інтегруватися у професійне середовище; - працювати дистанційно та на глобальному ринку праці; - підвищувати продуктивність праці; - адаптуватися до технологічних змін. Таким чином, цифрова грамотність стає не лише перевагою, а необхідною умовою працевлаштування.

Поряд із цифровими навичками, важливу роль відіграють соціальні (soft) компетентності, які включають комунікацію, критичне мислення, емоційний інтелект, здатність до співпраці та вирішення проблем.

У сучасному цифровому середовищі ефективність працівника визначається не лише технічними знаннями, але й умінням працювати в команді, адаптуватися

до змін та приймати відповідальні рішення. Саме поєднання цифрових і соціально-емоційних навичок забезпечує високу продуктивність і конкурентоспроможність працівників.

Особливої ваги соціальні компетентності набувають у контексті: - дистанційної роботи; - мультикультурного середовища; - проектної діяльності; - швидких організаційних змін.

Вони сприяють ефективній комунікації, формуванню довіри та підвищенню якості управлінських рішень.

Цифрові та соціальні компетентності формують інтегровану модель професійної успішності. Цифрові навички забезпечують інструментальну основу діяльності, тоді як соціальні – ефективність їх використання.

Згідно з дослідженнями OECD, так звані «комплементарні навички» (критичне мислення, вміння працювати в команді, емоційний інтелект) значно підвищують ефективність використання цифрових технологій. Без розвитку соціальних компетентностей цифрові навички не забезпечують повною мірою конкурентних переваг.

Таким чином, сучасний працівник повинен володіти: - базовими та просунутими цифровими навичками; - критичним мисленням; - комунікаційними здібностями; - здатністю до безперервного навчання тощо.

Система освіти відіграє ключову роль у формуванні цифрових і соціальних компетентностей молоді. Сучасні освітні програми повинні бути орієнтовані на практичну підготовку, інтеграцію цифрових технологій та розвиток soft skills [1, 2].

Важливими напрямками модернізації освіти є: - впровадження цифрових платформ та онлайн-навчання; - розвиток проектного та міждисциплінарного навчання; - участь у міжнародних освітніх програмах (Erasmus+, Collaborative Online International Learning (COIL), eTwinning тощо); - формування навичок навчання впродовж життя [1, 2].

Розвиток навичок є безперервним процесом, який потребує постійного оновлення знань відповідно до змін ринку праці.

Незважаючи на зростання значущості цифрових навичок, існує низка проблем, які ускладнюють працевлаштування молоді: - невідповідність освітніх програм потребам ринку праці; - недостатній рівень практичного досвіду; - нерівний доступ до цифрових ресурсів; - розрив між базовими та просунутими цифровими навичками; - недостатній розвиток соціальних компетентностей.

Ці фактори призводять до зниження конкурентоспроможності молоді та ускладнюють її професійну інтеграцію.

Отже, цифрові та соціальні компетентності є ключовими чинниками успішного працевлаштування молоді в умовах сучасної економіки. Вони забезпечують адаптивність, конкурентоспроможність та здатність до професійного розвитку. Проте наявний розрив між вимогами ринку праці та рівнем підготовки молоді, що обумовлює необхідність подальшого розвитку цифрової освіти; реформування освітніх систем та інтеграції soft skills у навчальні програми; посилення практичної підготовки; впровадження інноваційних підходів до навчання; розширення доступу молоді до програм працевлаштування.

Література

1. Невмержицька С.М. Інноваційні освітні практики як засіб розвитку лідерства серед молоді. *Інноваційна екосистема для відбудови України: інтеграція науки, освіти та бізнесу*: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, м. Київ, 3 жовтня 2025 року. Київ : КНУТД, 2025. С. 276-278. – URL: <https://er.knutd.edu.ua/handle/123456789/32575>
2. Nevmerzhytska S. Digital Transformation of Universities in the Context of Forming an Innovation Ecosystem. *IMPACT CAMPUS Knowledge Valorization Centre's for Sustainable Entrepreneurship and Digital Transformation: Collection of Materials International Scientific and Practical Conference* (December 11, 2025, Kyiv). К. : KNUITD, 2025. P. 132-136.
3. OECD Digital Economy Outlook 2024 (Volume 2). Strengthening Connectivity, Innovation and Trust. – URL: https://www.oecd.org/en/publications/2024/11/oecd-digital-economy-outlook-2024-volume-2_9b2801fc/full-report/skills-for-the-digital-age_da6162fb.html?utm_source
4. Simon Kemp. Digital 2024: Ukraine. – URL: https://datareportal.com/reports/digital-2024-ukraine?rq=ukraine&utm_source
5. Youth unemployment – Country rankings. TheGlobalEconomy.com. – URL: https://www.theglobaleconomy.com/rankings/Youth_unemployment/OECD/?utm_source